

Jord ved særlig Flid og Omhu, men vil egentlig kun hindre, at Tobaksdyrkning her i Landet bliver præmieret i Kraft af en fiskal Lovgivning, der saa langtfra har tilsigtet en saadan Præmiering, at Hensigten med den endog vilde blive i ikke uvæsentlig Grad krydset ved en udstrakt skattefri Tobaksdyrkning.

Det er oplyst, at Minimum af Tobaksudbyttet pr. Td. Land her i Landet er 600 kg pr. Td., Maksimum 1,200 kg, og at man ved almindelig godt dyrkede Arealer og god Behandling af Produktet bør kunne regne med henvend 1,000 kg. For at være sikker paa ikke at gøre Tobaksdyrkerens Stilling ringere, end den var før Toldforhøjelsen i 1908, har man imidlertid i Lovforslaget ved Skattens Fastsettelse kun regnet med 800 kg, og medens som ovennævnt Forskellen paa Tolden fra før og efter Loven af 1908 er 35 Øre pr. kg, har man, under Hensyn til, at Prisen gennemsnitlig kun kan antages at være stegen med ca. 20 Øre pr. kg som Følge af Toldforhøjelsen, ikke ment det rigtigt her at gaa videre end til Halvdelen af nævnte Forskel i Tolden (35 Øre), altsaa 17,5 Øre pr. kg. De 17,5 Øre \times 800 giver 140 Kr., hvilket Beløb pr. Td. Land bliver 1 Kr. pr. 100 Kv.-Alen eller, med en Afrunding i Skatteyderens Favør, 1 Kr. pr. 40 Kvadratmeter (lidt over 138 Kr. pr. Td. Land). — Under Forudsætning af et Udbytte af 1,000 kg pr. Td. Land, tidligere betalt med 40 Kr. pr. 100 kg, nu med 60 Kr., var Bruttoudbyttet altsaa før 400 Kr., nu 600 Kr., og sættes Driftsudgifter (inkl. Rente og Amortisation af Anlægskapitalen) til 300 Kr. pr. Td. Land, har Nettoudbyttet altsaa før været 100 Kr. og bliver nu 300 Kr. pr. Td. Land; formindskes sidstnævnte Tal med 138 Kr. i Skat, faa vi nu et Nettoudbytte af 162 Kr. mod 100 Kr. før. Da alle foreliggende Data samstemme i, at Toldforhøjelsen har sat Prisen ca. 50 pCt. op, vil man kun ved at forudsætte tidligere et Bruttoudbytte af under 280 Kr. — hvorved det rigtignok er vanskeligt at se, at Driften overhovedet kan

have svaret Regning — nu have faaet en Prisforhøjelse, der helt sluges af den foreslaede Skat.

Nogen direkte fiskal Rolle for Staten kan Skatten ikke komme til at spille, hvis man forudsætter, hvad der vel er rimeligt, at Tobaksdyrkingen, naar Skatten er paalagt, ikke vil faa en væsentlig forøget Udbredelse. Der kan ikke paaregnes nogen større aarlig Indtægt end en Snes Tusind Kr., hvorfra der endda vil gaa henvend et Par Tusind Kr., som de i Anledning af Skattens Paaligning fornødne Opmaalinger m. v. antagelig ville koste. Ogsaa af den Grund har det været paakrævet at gøre det hele Skattepaalæg saa enkelt som muligt, og man har derfor foreslaet, at det paalægges de i Lov Nr. 103 af 15. Maj 1903 om Ejendomsskyld ommeldte Vurderingsraad at drage Omsorg for, at de med Tobak beplantede Arealer blive opmaalt til Afgiftssvarelse, og i det hele at paase, at al Dyrkning af Tobak bliver inddraget under Beskatning.

I Overensstemmelse hermed er det da yderligere foreslaet (Forslagets § 2), at enhver, der dyrker Tobak, skal gøre Anmeldelse derom til Vurderingsformanden for den Skyldkreds, hvorunder de paagældende Arealer ere beliggende, samt at Undladelse af at fremkomme med saadan Anmeldelse vil have til Følge, at den paagældende, foruden at betale den skyldige Afgift, ifalder en Bødestraf af 5 Gange Afgiftens Beløb; men da der kan foreligge Omstændigheder, som kunne undskylde, at Anmeldelse ikke er fremkommen rettidig, har man i Forbindelse hermed foreslaet, at Finansministeren skal være bemyndiget til under saadanne Forhold at nedsætte eller eftergive Bøden (Lovforslagets § 4).

Sluttelig bemærkes, at det i Forslagets § 6 er foreslaet, at Finansministeren kan nedsætte eller eftergive Afgiften, naar Misvækst har fundet Sted, eller Tobakshøsten er blevet helt eller delvis ødelagt ved Naturbegivenheder eller andre særlige ulykkelige Hændelser.